

NAGOVOR PREDSEDNIKA ZGS OB 37. GEODETSKEM DNEVU V NOVI GORICI

Spoštovani!

Strokovnost je nedvomno potrebna osnova za celovito osebnost in integriteto strokovnjaka. Podobno velja za stroko kot celoto, ki jo tvorijo taki posamezniki, strokovnjaki. Vem, da je današnji dogodek dokaj strokovno obarvan, in se zavedam, da smo vsi tukaj tudi zaradi druženja; tudi tega bo dovolj. Vendar naj kot predsednik ZGS poudarim, da je strokovno združenje najprej varuh strokovnosti in povezanosti neke stroke. Za strokovnost smo, spoštovani kolegi in kolegice, v lanskem letu celo dobili priznanje predsednika RS, medaljo RS za zasluge za razvoj geodetske stroke.

Strokovnost je tudi prvi pogoj za racionalnost in učinkovitost. In če hočemo biti geodeti kot stroka racionalni in učinkoviti, moramo biti najprej in v prvi meri strokovnjaki. Vsi, ne le tisti v akademskem sektorju, kot je včasih prevladujoče mnenje. Isto velja tudi za upravo in za zasebni sektor.

V upravi gresta strokovnost in učinkovitost pravzaprav z roko v roki. Brez tega se sicer lahko ustvarja birokratski sistem, ki temelji na izvajanju postopkov brez premisleka o njihovi smiselnosti ali smotrnosti. To ni moja misel, to je misel dr. Viranta, ministra za javno upravo. Zasebni sektor pa opravlja neposredne storitve za stranke, izvaja geodetske meritve in opravlja druge dejavnosti za trg. Visoka dodana vrednost je temelj za pravo ceno naših storitev, a je ni mogoče doseči brez strokovnosti. In če bomo danes in jutri naredili korak k zavedanju te potrebe in k povečanju strokovnosti geodeta, potem smo izpolnili cilj, ki nas združuje v ZGS.

Strokovno združenje naj namreč, kot pravijo na mednarodni zvezi geodetov, zagotavlja poenotenje stroke ob smereh njenega razvoja in iskanja možnosti zanj, omogoča strokovni razvoj svojim članom ravna v korist stroki in zastopa stroko in njene interese v širši skupnosti.

To je naše poslanstvo.

Tema letošnjega geodetskega dneva je državni koordinatni sistem, novi, evropski. Na področje zemljiškokatastrskih meritev se uvaža s 1. 1. 2008. Ko so se dela na novem koordinatnem sistemu začela, še ni bilo mogoče slutiti današnjih posledic takratnih dejavnosti. Novi koordinatni sistem namreč pomeni poleg njegove vzpostavitve tudi prenovu vseh prostorskoorientiranih podatkov, evidenc. V georeferenčnem smislu bo treba prenoviti vse prostorske evidence geodetske uprave

in tudi tiste, ki se vodijo v drugih resorjih državne uprave. Tudi pri celi vrsti drugih podatkov, izdelkov in storitev javne uprave in tistih, ki se izvajajo v zasebnem sektorju, se bo čutila posledica prenove koordinatnega sistema in uvedba nove tehnologije za določanje položaja. Posledice so obsežne.

Ali je vse to potrebno, se lahko vprašate. Je, in tega ne počnemo zato, ker se je pač geodetom tako zahotelo. To počnemo zato, ker smo del Evrope, ker sodelujemo s sosedi zaradi skupnih razvojnih teženj, ker skupaj z njimi oblikujemo razvojne politike in sodelujemo na projektih, ker si v teh procesih izmenjujemo podatke, tako prostorske kot družbeno-ekonomske, ki so georeferencirani. Obenem pa tudi odpiramo svoj prostor tuji konkurenci in tudi sami delujemo v prostoru zunaj Slovenije. Lokalnost in samozadostnost je namreč stvar preteklosti.

Danes bo prikazano delo na uvajanju novega koordinatnega sistema v Sloveniji s strani geodetske uprave, nadalje strokovni temelji za to in tudi uvajanje v geodetsko prakso. Pozdravljam sodelavce iz državne geodetske službe, iz akademskih krogov in kolege iz zasebnega sektorja, ki nam bodo povedali, kako se izvajajo dejavnosti, kakšni so načrti in kakšne s tem povezane težave.

Pripravili smo tudi prikaz stanja na tem področju v nekaterih drugih državah, na Norveškem, v Avstriji in na Hrvaškem. V čast mi je, da smem pozdraviti tudi predavatelje iz omenjenih držav.

Danes bo Geodetska uprava RS tudi podpisala sporazum z avstrijskim Zveznim uradom za meroslovje in zemljemerstvo o povezavi GPS-omrežij obeh držav, avstrijskim APOS in slovenskim SIGNAL. To dejanje je pomembno za zagotovitev zanesljivosti storitev, ki jih obe omrežji omogočata, ter za racionalizacijo delovanja vsakega posameznega omrežja.

V posebno zadovoljstvo mi je, da pozdravim tudi današnje goste iz nemške agencije za tehnično pomoč (GTZ) in goste iz držav zahodnega Balkana (Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine, Makedonije). V sodelovanju z GTZ smo namreč v Zvezi geodetov Slovenije kot vzporedni dogodek letošnjega geodetskega dneva pripravili Mednarodno regionalno delavnico o satelitskih referenčnih sistemih za katastrsko izmero. Hvala GTZ in kolegom iz omenjenih držav, ki so se odzvali vabilu.

Posebej in prav z veseljem pozdravljam tudi študente Oddelka za geodezijo pri FGG Univerze v Ljubljani. Prepričan sem, da vam bo današnji dan pomenil popestritev študijskih obveznosti in da boste izvedeli tudi kaj koristnega, kar bo dopolnilo vaš študij geodezije.

Pozdrave izrekam tudi predstavniku mestne občine Nova Gorica, gospodu Vojku Fonu, podžupanu. Z veseljem smo prišli v ta čudoviti del Slovenije in prav žal mi je, da so naša srečanja vedno le delavna, tako da ni priložnosti, da bi spoznavali tudi lepote vašega mesta in te pokrajine. Upam, da kdaj naslednjič.

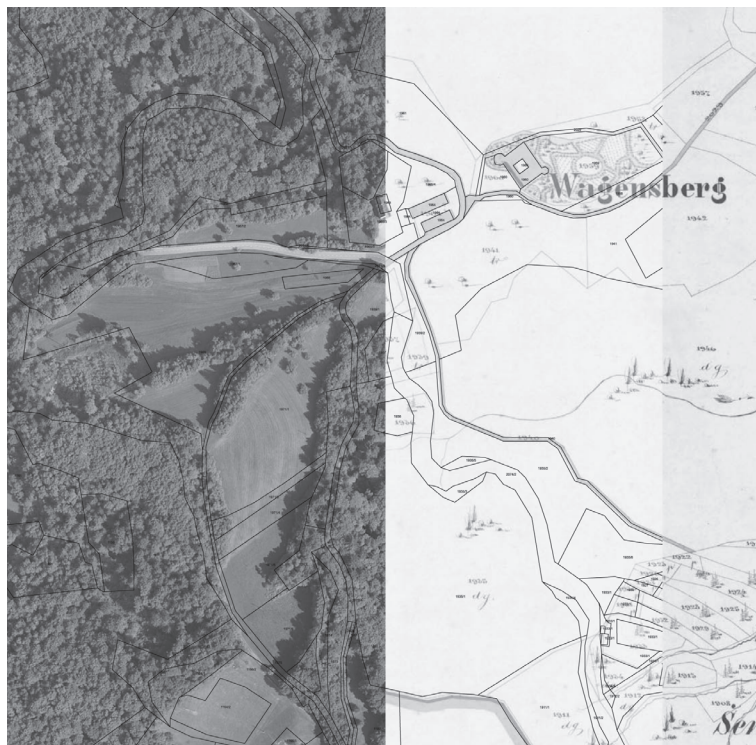
Naj se zahvalim kolegom iz Primorskega geodetskega društva, ki je organizator letošnjega geodetskega dneva. Vem, da priprava take prireditve ni enostavna, a vem, da boste ta, svoj letos največji projekt, uspešno pripeljali do zaključka.

Naj posredujem še želje našega kolega poslanca, gospoda Draga Korena. Pravi naslednje:

»Bi bil pa vesel, če lahko prek tebe pozdravim vse kolegice in kolege geodete, ki bodo na geodetskem dnevu, in jim želim res uspešno delo na strokovnih posvetih in prijetno druženje v družabnem delu. Tudi sam si prizadevam in želim uspešen razvoj geodetske stroke še naprej.«

Hvala kolegu poslancu za te želje, ki so tudi moje želje. Vsem pa želim prijeten dan. Hvala.

Jurij Režek, predsednik ZGS

Vabilo

*Grad Bogenšperk,
četrtek, 6. december 2007,
ob 14. uri*

Vabimo Vas na:

*slovesno otvoritev Ambientalnih prikazov
v Slovenski geodetski zbirki
ob njeni 20-letnici*

in

*praznovanje 30-letnice
Dolenjskega geodetskega društva.*

*Ob tej priložnosti bo podpisan dogovor o upravljanju
Slovenske geodetske zbirke med Geodetsko upravo
Republike Slovenije, Javnim zavodom Bogenšperk,
Občino Šmartno pri Litiji, Tehniškim muzejem Slovenije
in Zvezo geodetov Slovenije.*

*Javni zavod
Bogenšperk*

*Zveza geodetov Slovenije
Dolenjsko geodetsko društvo*

*Projekt Ambientalnih prikazov v Slovenski geodetski zbirki so omogočili:
Geodetska uprava Republike Slovenije, Geodetski inštitut Slovenije,
Tehniški muzej Slovenije, Javni zavod Bogenšperk.*

*Izvedbo projekta je sofinanciralo:
Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije*

GOVOR PREDSEDNIKA DOLENJSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA (DGD)

OB SLOVESNI OTVORITVI AMBIENTALNIH PRIKAZOV V SLOVENSKI GEODETSKI ZBIRKI – OB NJENI 20-LETNICI IN PRAZNOVANJU 30-LETNICE DGD

Spoštovani!

Vsem skupaj lep pozdrav v imenu DGD.

Slovenska geodetska stroka je danes zagotovo med tistimi člani slovenske družbe, ki je v času od osamosvojitve doživela velike pozitivne premike. Pomemben člen stroke so geodetska društva – temeljni subjekti Zveze geodetov Slovenije (ZGS) kot krovne organizacije združevanja slovenskih geodetov.

DGD, kot najmlajši subjekt te sile, je prostovoljno, nepridobitno strokovno združenje geodetskih in drugih strokovnjakov iz območja delovanja Območne geodetske uprave (OGU) Novo mesto in Sevnica ter dela OGU Ljubljana, in sicer območij Geodetskih pisarn Kočevje, Litija in Grosuplje.

Društvo svoj namen uresničuje z izvajanjem nalog. Naj naštejemo nekaj najpomembnejših:

- organizira strokovna predavanja, posvete in strokovne ekskurzije,
- skrbi za informiranje svojih članov z novostmi in dosežki v stroki,
- sodeluje pri pripravi predlogov zakonov, izvršilnih predpisov, oblikuje mnenja in stališča pri pomembnejših vprašanjih v stroki in jih posreduje pristojnim organom,
- skrbi za sodelovanje med geodetskimi strokovnjaki in strokovnjaki drugih strok doma in v tujini,
- skrbi za popularizacijo geodetske stroke.

Društvo deluje po demokratičnih načelih. Člani društva sodelujejo pri upravljanju neposredno ali preko voljenih organov. Delovanje društva je javno in se zagotavlja z obveščanjem o delu v strokovnem glasilu ZGS – Geodetskem vestniku, preko sredstev javnega obveščanja, interneta, biltenov, zbornikov in drugih oblik.

30. obletnico je društvo pričakalo v polni formi kljub spremembam v družbi, ki niso naklonjene idejam društev. DGD danes združuje 94 rednih članov, geodetskih strokovnjakov, ki predstavljajo, upam si trditi, najnaprednejši geodetski kader v območju. Člani delajo v upravi, geodetskih podjetjih ter drugih javnih in zasebnih organizacijah. Geodetsko društvo je danes edina oblika povezovanja, ki združuje geodete ne glede na zaposlitev. Skupno nam je, da smo geodeti, na kar smo še posebej ponosni. S svojo neutrudljivo dejavnostjo omogočamo lažjo prilagoditev nenehnim spremembam,

združeni pa smo tudi prodornejši, bolj opazni in upoštevani. Druži nas tudi negovanje medsebojnih odnosov na društvenih srečanjih, kjer se gradijo mostovi, izmenjujejo izkušnje in krepi pripadnost stroki.

In v bodoče?

Tudi v bodoče se bomo trudili ohranjati društvo aktivno in uspešno. Zavzemali se bomo za nadaljevanje tradicije in hkrati iskali nove ideje in zamisli.

Da bi dogodki o delu društva ne zbledeli iz naših spominov ter ostali poznani tudi prihodnjim rodovom, smo ob tej priliki izdali zbornik z naslovom 30 let DGD, v katerem je zbrano 30 let našega delovanja, oblikovanega v kronološki obliki, popestrelega z verzi, pregovori in fotografijami iz delovanja društva. S tem smo tudi prvikrat pristopili k ureditvi arhiva. Morda ni vse zajeto, morda smo kaj spregledali ali preprosto nismo našli, zato ta naloga ostaja odprta.

Na koncu ne morem mimo zahval:

V imenu DGD se zahvaljujem vsem kolegicam in kolegom za sodelovanje pri zbiranju arhivskega in fotografskega gradiva in za soustvarjanje pri izvedbi obeležitve 30-letnice DGD. Posebej velja zahvala:

- dr. Milanu Naprudniku za sestavo kronološkega pregleda delovanja DGD v zadnjih 30 letih,
- mag. Branetu Kovaču za uredniško delo pri sestavi zbornika,
- kolegom v organizacijskem odboru za pripravo obeležitve 30-letnice DGD: mag. Franciju Bačarju, Romanu Novšaku in mag. Janezu Slaku,
- vsem ostalim, ki so sodelovali pri izdaji zbornika, in
- vsem dobrotnikom, ki so nesebično finančno podprli obeležitev 30-letnice DGD.

Prav tako se zahvaljujem soorganizatorjem današnje prireditve za skupno delo pri organizaciji, kar še posebej velja za direktorico Javnega zavoda Valvazor, gospo Joži Vovk.

Hvala tudi vsem ostalim, ki ste kakor koli podprli današnjo prireditev.

Bogenšperk, 6. decembra 2007

Damjan Gregorič, predsednik DGD

Nekaj fotografskih utrinkov iz Bogenšperka (fotografije: Boštjan Pucelj)

Slika 1: Organizatorji prireditve.

Slika 2: Pogled na udeležence – zadovoljno publiko.

Slika 3: Ivan Hrovatič predstavlja zbornik DGD.

Slika 4: Predsednik ZGS s predsedniki DGD.

Slika 5: Prilika za prijetno druženje – nasmejani obrazi udeležencev (od leve proti desni: Novšak,

Slika 6: Kolega geodet in poslanec DZ Drago Koren z Jožico Volk.

Slika 7: Valvazor s pripravnico (Irena Ažman).

LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO Z NOVIM VODSTVOM

Milan Brajnik

Spremembe v okolju nas silijo v neprestano aktivnost in hitro odzivanje na izzive časa. V izvršnem odboru društva smo tako soglasno načrtali novo pot pod taktirko novega vodje! Na predlog starega odbora so tako člani Ljubljanskega geodetskega društva na občnem zboru dne 11. februarja 2008, skladno s pravili društva, izvolili nove člane organov društva.

Redni letni občni zbor se je, že po tradiciji, začel s polurnim odlogom, ko smo prisotni čakanje na zamudnike oziroma čas do formalnega začetka zbora izkoristili za komentarjev polno obujanje spominov na izvedene aktivnosti. Pregled društvenega življenja v preteklem letu je s projekcijo slikovnega gradiva pripravil Miha Muck, eden od neumornih »kronistov« društva, ki s fotoaparatom v roki beležijo zgoode in nezgoode članov.

Po tej sproščeni polurni izmenjavi vtisov je občni zbor potekal skladno s predlaganim dnevnim redom. Predhodni, slikovno ponazorjeni pregled dela društva v letu 2007 so formalno potrdili dotedanji predsednik društva, blagajničarka in predsednik nadzornega odbora s poročili, ki jih je občni zbor sprejel z odobravanjem.

Sledila je razrešitev starih in izvolitev novih organov društva, ob kateri so prisotni člani posebej pohvalili delo razrešene ekipe. Prisotni so z izvolitvijo potrdili celotni predlog kandidacijske liste, ki jo je v imenu izvršnega odbora predstavil dotedanji predsednik društva.

Prisotni na občnem zboru so za člane organov društva izvolili:

Izvršni odbor društva:

Predsednik:

Janez Dotti

Člani:

Milan Brajnik

Simona Čeh

Ferid Dac

Lidija Dolgan

Marjana Duhovnik

Matej Hašaj

Miha Muck

Andraž Šinkovec

Nadzorni odbor:

Predsednik: Miloš Šušteršič

Namestnik predsednika: Igor Karničnik

Član: Igor Cergolj

Častno razsodišče:

Predsednik: Pavel Zupančič

Člana: Helena Kokalj

Božena Lipej

Slika 1: Pregled društvenega dela preteklega leta v sliki.

Slika 2: Delovno predsedstvo občnega zbora: Andraž Šinkovec, Lidija Dolgan, Matej Hašaj in Helena Kokalj.

Novi predsednik se je zahvalil za zaupanje, predstavil svoje poglede na delovanje društva v bodoče in predstavil program dela za leto 2008. V okviru izvedbe standardnih aktivnosti je napovedal nekaj novosti in člane povabil k čim večji udeležbi.

Občnega zbora se je udeležil tudi predsednik Zveze geodetov Slovenije, Jurij Režek, ki je po pozdravu in čestitkah novemu vodstvu društva zaželel uspešno delo, ni pa pozabil omeniti tudi dosedanje velike aktivnosti društva in uspešnih organizacijskih podvigov predhodnega sestava izvršnega odbora.

V zaključku pa bi po dveh mandatih vodenja društva rad poudaril, da je društvo s svojim aktivnim jedrom res zelo uspešno pri organizaciji strokovnih in predvsem družabno obarvanih aktivnosti. Spontanost in prijetno vzdušje sta pripomogla k pogostosti druženja in primerni udeležbi članov.

Naše druženje se je, ob uskladitvi mnenj s sorodnimi organizacijami, večkrat izkazalo kot stroki koristno, pa vendar ostaja nerešeno vprašanje podmladka društva! Zavedanja o nujnosti usklajenega strokovnega nastopa za doseg boljšega geodetskega jutri je pri mlajših kolegih očitno še premalo ali pa jim izkušenejši kolegi ne dajemo pravega vzora in v vsesplošno prevladujočem duhu individualizma ne znamo pokazati pravih alternativ v stroki. Prav zavedanje o moči skupnosti in nemoči posameznika moramo preliti v stalen dialog in medgeneracijsko sodelovanje.

Hvala vsem aktivnim članom za podporo v minulem obdobju in vabljeni k sodelovanju še naprej.

Slika 3: Zbrano poslušanje poročil ...

Slika 5: Na zdravje v naslednjem letu ...

Slika 4: Prisotni na občnem zboru, vključno z Jurijem Režkom, predsednikom ZGS.

Slika 6: Stari predsednik Milan Brajnik je predal predsedovanje novemu predsedniku Janezu Dottiju.

Besedilo: Milan Brajnik, LGD

Slike: Igor Cergolj, Geodetska uprava RS, 2008

ZBOR ČLANOV DOLENJSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA

Melita Rataj

Člani DGD smo se v četrtek 21. 2. 2008 zbrali na rednem zboru članov. Zbor je potekal v prostorih Centra za izobraževanje in kulturo v Trebnjem, vzporedno z otvoritvijo razstave ob 50-letnici katastra v Trebnjem.

Zbor članov je otvoril predsednik društva Damjan Gregorič.

Za predsednika delovnega predsedstva je bil potrjen Roman Novšak in člana Andreja Jurajevčič in Iztok Bevc.

Slika 1: Delovno predsedstvo.

Predsednik društva je podal poročilo o opravljenem delu v letu 2007. V njem je izpostavil aktivnosti in slovesnost ob 30-letnici DGD na gradu Bogenšperk. V spomladanskem času je bila strokovna

ekskurzija na INTERGEO v Sofijo.

Blagajničarka Mateja Janežič je podala finančno poročilo. Iz poročila je razvidno, da je društvo uspešno zaključilo finančno leto 2007. Nadzorni odbor je potrdil uspešno poslovanje društva brez nepravilnosti. Častno razsodišče v letu 2007 ni imelo dela.

Na zboru je bila potrjena članarina za leto 2008, in sicer 25 EUR, za študente in upokoјence 50 % manj.

Predsednik je predstavil plan dela za letošnje leto. Planirana je bila strokovna ekskurzija v Sarajevo, vendar tega zbor članov zaradi političnih razmer na območju bivše Jugoslavije ni potrdil. Izvršni odbor predlaga, da se izdela nov predlog. V letu 2008 ima društvo namen vzpostaviti svoje spletne strani in logotip društva.

V izvršilnem odboru je prišlo do zamenjave enega člana: novi član je Iztok Ilc. Njegovo funkcijo v častnem razsodišču pa zasede Vilma Jan - Špiler.

Pravila DGD določajo, da zbor članov imenuje zaslužne in častne člane. Tako smo na letošnjem zboru imenovali nove zaslužne člane in častnega člana. Poleg že imenovanih zaslužnih članov: Željka Gašparinčiča, Petra Guština, Franca Jeniča, Majde Kuzma, Milivoja Petriča, Marije Prepadnik, Bojana Slokarja, Marinke Vovko,

so novi zaslužni člani:

1. 1. Janez Sašek, Herinja vas 43

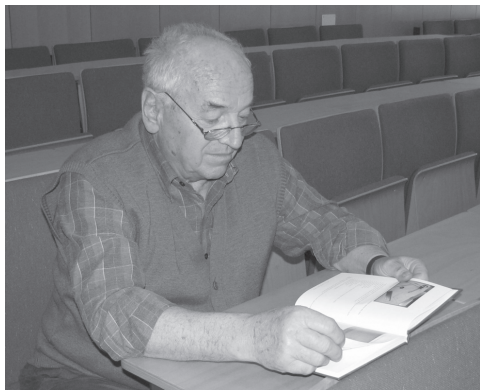

Četrti predsednik DGD, od 10. 02. 1984 do 14. 02. 1986. Inovativen geometer v gozdarski službi, zagret za nove geodetske tehnologije, zlasti fotointerpretacijo, projektant gozdnih cest, spodbujevalec kartografije.

Ko je bila geodezija še pretežno zemljiški kataster in geodetska uprava, je bil Janez osvežitev od zunaj s srcem, ki je bilo znotraj.

Slika 2: Janez Sašek.

2. **Ivan Hrovatič**, Novo mesto, Adamičeva ulica 46

Slika 3: Ivan Hrovatič.

Sopotnik ustanovitelj, ki je svoje znanje geodezije s pridom uporabljal na področju urejanja in obvladovanja prostora in nikoli ni prenehal biti geodet. Zastopal in promoviral je interese geodetske stroke, s kritične distance opozarjal in usmerjal, se poslavljajal od pokojnih kolegov in priskočil na pomoč, kadar ga je društvo potrebovalo. Posebej smo mu hvaležni za njegove tehtne besede ob naši 30-letnici na Bogenšperku.

3. **Anica Bečaj**, Trebnje, Rožna ulica 3

Slika 4: Anica Bečaj.

Aktiva članica organov DGD, od ustanovnega zbora pa vse do danes. 35 let je bila zaposlena v geodetski službi v Trebnjem, kjer ni silila v ospredje, ko pa je bilo treba, je opravljala vse, tudi najbolj odgovorne naloge. Po upokojitvi si je vzela čas za zgodovino in zagnano sodelovala pri nastanku zbornika 50 let geodetske službe v Trebnjem.

Častni član:

dr. Milan Naprudnik, univ. dipl. inž. geod., Ljubljana, Soška ulica 17b,

ki je bil:

- uspešen direktor Republiške geodetske uprave,
- predavatelj na Fakulteti za geodezijo in gradbeništvo

in je še:

- prijatelj DGD (uvodničar na 3. in 7. občnem zboru) in seveda
- ljubitelj cvička.

Slika 5: Dr. Milan Naprudnik.

Bil je in je še še marsikaj drugega, kar presega okvire našega strokovnega združenja.

Naziv častni član mu podeljujemo za njegov avtorski prispevek v publikaciji 30 let Dolenjskega geodetskega društva.

Slika 6: Udeleženci proslave – pogled na dvorano.

Slika 7: Udeleženci na razstavi pred dvorano.

Besedilo: Melita Rataj
Fotografija: Mateja Janežič

HVAR V OKTOBRU 2007

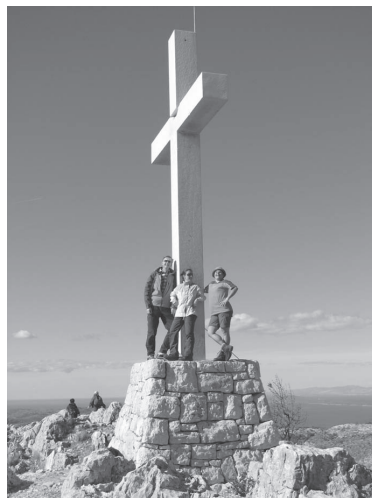
Vesna Mikek

Ob 23.00, ko so Ljubljancani že po večini sladko spali, smo se kot vsako leto geodeti na Dolgem mostu zbrali, vremenarji so nam za konec tedna sneženje obljubili, zato še raje smo v Dalmacijo – proti soncu pobegnili.

Iz dremeža nas je postopoma nemirna cesta prebudila:
»Zakaj vozimo počasi, kje se je avtocesta izgubila?«
Ker pod Velebitom nas s sneženjem in burjo zima je lovila, nas je prek Obrovca in Benkovca do Šibenika pot vodila.

Slika 1: Ostanki po požaru.

Slika 2: Križ na vrhu Sv. Nikole (628 m).

V zgodnjem jutru smo se po zaspanem Splitu sprehodili, se naužili zraka in si po dolgi vožnji malo noge pretegnili, v burji s trajektom mimo Brača do Hvara smo pripluli, z avtobusom še do Dola in že planinske čevlje smo obuli. Prijetna pot nas mimo trga in cerkvice proti sedlu je vodila, ob živahnem klepetu v prijetni družbi nam kar hitro je minila. Po postanku za požirek še v zadnjo strmino kleno smo krenili in drug za drugim vsi vetrovni vrh Sv. Nikole (628 m) osvojili.

Dež dan prej in botra burja ozračje temeljito sta oprala in pometla, nam s prelepim razgledom na okoliške otoke in Biokovo postregla, Vidova gora s 780 metri na otoku Braču nam je spomine obudila, pred dvema letoma nje klicu, v burji in dežju ista ekipa je sledila. V sedlu nas je pričakalo dišeče pečenje s krompirjem za kosilo, zunaj pokušanje domačih vin in ob harmoniki še petje je sledilo, kar težko smo od živahnega oštirja s harmoniko se poslovili, ter mimo mnogih, v požarih opustošenih teras, v dolino se spustili.

Slika 3: Skupinska slika po kosilu prvi dan.

Hotel Arkada pri Starem gradu nam je ponudil večerjo in počitek, skopati se pred spanjem v enem od bazenov je bil osvežujoč užitek, v kopalkah ali brez, zaradi tega ni od nas nihče nikogar gnjavil, reševalec iz vode nas je nazadnje še v svojo vinsko klet povabil.

Nenadejani pokušini vin, rakije, travarice, proška, sira in pršuta, petju in plesu je sledila ob obali do hotela še prijetna marš ruta. Najbolj budni in veseli so nadaljevali slavlje še v hotelski sobi pri LGD predsedniku ob salami, žganju, piru in podobni robi.

Naslednji dan nas je prijetno sonce zgodaj zjutraj prebudilo, po kopanju in zajtrku se nam že zopet v hribe je mudilo. Po stari panoramski cesti smo proti mestu Hvaru se podali, in na prelazu ob lepem razgledu močni burji kljubovali.

Vse hribe prekrivajo strme, v davnini s kamni ograjene terase, nekoč porasle s trto, nato z lavando, zdaj se tam le kakšna ovca pase, trto je pred mnogimi leti filoksera – bolezen groz(d)na pomorila, zato jo je kasneje trpežnejša lavanda, po naše sivka nadomestila.

Panoramska cesta je asfaltirana, a ozka in prepadna, spodaj obrasla z makijo – to je goščava neprehodna, kjer se prepletajo črni bor, hrast, lovor, brinje in kadulja, dišavnice, začimbe in še kaj za v peč, ko brije mrzla burja.

Slika 4: Gostitelj nam je zaigral na harmoniko.

Slika 5: Še en pogled proti vrhu.

Vasici ob cesti, Selca in Velo Grablje, sta skoraj opusteli,
v prvi 15, a v drugi le 6 prebivalcev lahko tam bi še našli,
le v Brusju jih je več, kjer cesta se spusti kar dosti nižje,
življenje je lažje, prijaznejša narava in mesto Hvar je bližje.
Pred vstopom v Hvar se na levi strani stara trdnjava Napoleon nahaja,
sprva francoska, zdaj sta v njej observatorij in seizmografska postaja,
na desni je še starejša Španjol trdnjava, z muzejem in razgledom na mesto,
obzidje, osrednji trg, Paklene otoke, pristanišče ter široko morsko cesto.

Hvar, prvotno Pharos, turistično je mesto z največ sončnih dni v matični državi,
nekoč pomorska baza Benečanov, se v 13. stoletju otoku za prestolnico postavi.
Lep glavni trg z vodnjakom iz 16. stoletja katedrala sv. Štefana zaključuje,
znotraj nje so sledovi gotike, baroka, zunanjo podobo renesansa obvladuje.

Vzdolž trga lepe zgodovinske zgradbe – škofova palača v stilu renesanse,
stolp z uro, benediktinski samostan, kjer čipke iz agave niti tkejo nune;
na obali Arsenal, nekoč shramba za galejo in prvo komunalno gledališče,
zdaj galerija; malo stran cerkvica in samostan, nekoč Dominikancev bivališče.

Iz Hvara smo se po novi cesti proti turističnemu mestecu Jelsa podali,
tam lep park iz 16. stoletja s spomenikom županu – pobudniku obiskali,
se po starem jedru mimo obnovljenega, starega, ljudskega doma sprehodili
ter ogled na trgu ob renesančni cerkvici sv. Fabijana in Sebastjana zaključili.

Slika 6: Pogled na Paklene otoke.

Slika 7: »Firbčni« geodeti poslušamo lokalno vodičko.

Pošteno lačni smo z avtobusom v hrib, proti bližnji vasi Vrisnik krenili,
si tam v družinski konobi, kjer so pred letom še Mesiča, predsednika gostili,
hobotnico izpod peke eni in slastnega prašička drugi, z užitkom privoščili,
nakupili oljčno in lavande olje, vino ter kosilo z vinom in kavo zaključili.

Bil je še dan, ko smo nazaj v Stari grad se pripeljali,
zato najbolj zagnani smo se v hrib, na Vidikovac zagnali,
nagrajene s prelepim razgledom le močna burja je motila,
ki nas ob prvem mraku je dokaj hitro v dolino prepodila.

A ker geodeti res pravi korenjaki smo na mestu,
zvečer zavili smo še na večerjo do konobe v mestu,
pršut z olivami in sir zalili smo z domačim plavcem,
v sosednjem lokalu je glasba dvignila pete plesalcem.
V oblačnem jutru v hotelu so še poslednji zajtrk nam postregli,
bili smo zadnji gostje letos, zvečer svojo zabavo svojo so imeli.
Do odhoda trajekta smo si še čas za ogled Starega grada vzeli
ter vzdolž obale po sprehajalni poti peš proti pristanišču odhiteli.

Slika 8: Pokušnja lokalnih specialitet – hobotnica izpod peke.

Slika 9: Na koncu pa še obvezno žigovanje naše knjižice Po vrhovih jadranskih otokov.

Razburkano morje, gneča na trajektu, le težko smo stol si priborili,
po dveh urah plovbe, smo se od oblačnega Splita na hitro poslovili
ter zaradi močne burje po stari cesti skozi Sinj in Knin krenili,
mimo zasneženih vrhov in v razkošju jesenskih barv se vozili.

Biopotrebam smo le na kratkem postanku pred Gračcem zadostili,
nato po nekaj kilometrih končno na avtocesto smo lahko zavili.
V Bosiljevem, tik pred mejo, so nas res profesionalno pogostili,
pečene kozličke in odojke ter krompir pridno na mizo so nosili.

Skozi Belo krajino in po dolini Krke še zadnje kilometre smo premagovali,
brez postanka vse do Ljubljane, v tišini drug za drugim počasi smo zaspali.
Ob pol desetih se na viškem parkirišču brez hrupa od vodičke in voznika poslovili
in, da bi pred službo še ujeli malo spanca, se kar najhitreje proti domu obrnili.

Vesna Mikek

<http://www.lgd.si/>

FOTO:

Alenka R. – 1

Igor C. – 3, 4

Janez U. – 5

Miha M. – 2, 6, 7, 8, 9

LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO V BAD KLEINKIRCHHEIMU

Miha Muck

Člani Ljubljanskega geodetskega društva vsako leto organiziramo smučarski izlet. Letos smo se 7. februarja 2008 odpravili v smučarsko središče Bad Kleinkirchheim v Avstriji. Čeprav letošnje snežne razmere niso ravno rožnate, so nam zgledno urejena smučišča z umetnim snegom nudila fantastično smuko v prelepem sončnem vremenu. Izlet smo zaključili z večerjo v gostišču Tulipan v Lescah.

Slika 1: Hitro na smučišče ...

Slika 2: Čeprav je bilo okoli sedežnice vse zeleno, so bila smučišča lepo urejena.

Slika 3: Skupinska slika na smučišču.

Slika 4: Sončno vreme in smučišče.

Slika 5: Na prehodu iz enega dela smučišča na drugi je bila pokvarjena vlečnica. Žičničarji so nas vlekli kar z motornimi sanmi.

Slika 7: Brez počitka med smučanjem seveda ne gre ...

Slika 6: Med smučanjem smo lahko občudovali prelepe razglede po okoliških hribih.

IN MEMORIAM

JOŽE HAUKO
(17. 2. 1927–5. 2. 2008)

Malo pred 81. rojstnim dnevom smo se, kljub visoki starosti, povsem nepričakovano poslovili od univerzitetnega diplomiranega inženirja geodezije Jožeta Hauka.

Pred skoraj šestdesetimi leti, potem ko je že imel svojo prvo službo v Mariboru, se je odločil, da nadaljuje s študijem. Danes žal ne vemo, ali je bila odločitev, da študira geodezijo, naključna, ali je bila to nostalgija po zemlji rodne prekmurske vasi in nekakšna vez z njo, ali je bila to izbira, ki jo je določila država. Vsekakor je bila odločitev pravilna. Leta 1958 je na takratni Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo diplomiral pri prof. Podpečanu z nalogo Natančnost računanja ploščin na načrtih nove izmere. Tej strokovni usmeritvi, ki se je napovedala z naslovom diplomske naloge, je ostal zvest ves čas svoje poklicne kariere. Sprva je za Agrokombinat Barje prehodil in premeril vse Ljubljansko barje, kasneje je terensko dela zamenjal za delo v Mestni geodetski upravi (danes Območna geodetska uprava Ljubljana) in postal sodni izvedenec geodetske stroke.

Bil je nekaj posebnega, ves krhek in nežen na pogled, a v resnici močan in neupogljiv kot jeklo. Človek, ki je točno vedel, kaj hoče, in človek, na katerega si se lahko zanesel. Vztrajno in mirno, brez hitrih besed in nagle jeze je krmaril svoje življenje v dvoje in ustvaril na obrobju Ljubljane krasen dom s pridihom Prekmurja.

Za njim je uspešna poklicna kariera, dober in uspešen zakon, kronan z zlato poroko. In kaj je lepšega za očeta kot sin, ki gre po njegovih stopinjah! In kaj lepšega za dedija kot najmlajši rod, ki vstopa v areno življenja.

Vsa ta leta našega skupnega druženja in življenja ostajajo v naših srcih in mislih in kakor je zapisala pesnica in igralka Mila Kačičeva:

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druži nas;
so vezi močnejše,
brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas!

Duša Fischinger